

Række Øer, angaaende hvilke man i alt Fald for en Dels Vedkommende kunde gøre lignende Indvendinger med Hensyn til den stedfindende Valgordning, som for Sejerøs Vedkommende. Vi have tidligere haft dette oppe ved Forhandlingen om Opførelse af særlige Kirker paa saadanne Øer. Derved har netop det Hensyn gjort sig gældende, at Beboerne paa disse afsides liggende Øer kunne have Vanskelighed ved at komme i Forbindelse med Fastlandet og hente Præsten under saadanne Forhold, hvor kirkelig Hjælp kunde være nødvendig. Jeg skal saaledes nævne, at vi have som selstændige Kommuner Øerne: Bogø, Turø, Drejø, Strynø, Lyø og Avernakø, der ere knyttede til Øgrupperne. Vi have endvidere Hirtsholmene, Læsø, Anholt, Tunø, Alrø og Endelave, der alle ligge saaledes, at der er en ikke ringe Afstand til Fastlandet. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, om der ikke kunde være Anledning til at tage under Overvejelse, om man ikke kunde gaa til en lignende Forandring for disse Øers Vedkommende. Jeg skal dog tilføje, at hvis man skulde være tilbøjelig til at træffe Forandringer ogsaa for disse Øers Vedkommende vil Forslaget jo faa et videre Omfang og en større Betydning, end den ærede Forslagsstiller sikkert oprindelig har tilsigtet.

Hammerich: Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om, at der utvivlsomt er adskillige andre Økommuner, hvor de Foranstaltninger, som her er Tale om, vilde være endnu mere paa deres Plads end paa Sejerø. Den ærede Minister nævnte flere, og jeg kan slutte mig til hans Ønske om, at det i det eventuelle Udvalg maa blive taget under Overvejelse ogsaa at indføre en Forandring paa disse Steder. Imidlertid er det jo muligt, at denne Lov kun kan komme igennem, naar den begrænses til det foreliggende Tilfælde, og jeg vil i saa Tilfælde anmode Regeringen om at overveje, hvilke Forandringer der ville være at træffe for de andre Økommuners Vedkommende. Jeg tror tilmed, at Regeringen bedst og maaske ene er i Stand til at skaffe Ulemperne ved de bestaaende Valg-Forhold afhjulpne, ikke blot for Sejerøs Vedkommende, men ogsaa for de andre af Landets Øer, hvor der kan være Anledning dertil. Men samtidig med, at jeg udtaler dette med Hensyn til disse enkelte Økommuner, gælder mit Ønske i endnu højere Grad nogle Medborgere, hvis Kaar med Hensyn til Valgene ere endnu

langt ringere end deres, som vi her ere inde paa at hjælpe. Det er jo dog kun under ganske særlig ugunstige Forhold, at Vælgerne paa Sejerø og andre saadanne Steder ere afskaarne fra at gøre deres Valgret gældende, men der er en hel Klasse Medborgere, nemlig vore Søfarende, som, naar de overhovedet udføre deres Gerning, næsten altid ville være forhindrede i at gøre deres Valgret gældende, og det er saa tilmed en Klasse Medborgere, om hvilke det oplyses os Gang paa Gang, saa ofte vi faa statistiske Undersøgelser forelagte, at de høre til de Borgere, der i særlig Grad bidrage til at skaffe Balance i vor Stats økonomiske Stilling. Naar vi saaledes Aar efter Aar høre, at der er et Overskud af Indførsel her i Landet, og at denne vokser med Aarene, bliver der altid sagt, at noget herpaa hjælper det, som vi tjene paa vor Søfart. Dette vil med andre Ord sige, at vore Søfarende høre til de Medborgere, som vi skyldte særligt Hensyn. Jeg tillader mig derfor at henstille til Regeringen, at tage under alvorlig Overvejelse, om der ikke bør etableres en lignende Ordning som den, der nu er indført i Norge, for at vore Søfarende lige saa vel som alle Landets andre Borgere kunne komme til at gøre deres Valgret gældende. Denne Anmodning vil jeg til stille den ærede Indenrigsminister i Haab om, at den kan faa til Følge, at der ad Aare kan fremkomme et herhen sigtende Lovforslag.

A. Nielsen: Jeg tror, at der er nogen Anledning til at advare imod, at drage yderligere Konsekvenser af det foreliggende Forslag. Det vedrører jo en Valgkreds med særegne Forhold, men at komme ind paa noget lignende ved andre Valgkredse, hvorved de bestaaende Forhold vilde forrykkes, vil jeg absolut fraraade. — Naar jeg har begæret Ordet, er det nærmest for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Det ligger lidt uden for det nærværende Lovforslag, men det rammer Moderloven, og jeg tror derfor nok at turde paaregne den ærede Formands Tilladelse til at føre Spørgsmaalet frem. Som det høje Ting og den ærede Minister ville erindre, fik vi en Valgkredsordning i 1894. Jeg ved, at der er adskillige, der ere geraadede i den, som jeg antager, ikke ringe Misforstaaelse, at denne Valgkredsordning er, hvad den angiver sig for i sin Titel, nemlig rent midlertidig, og at der kun behøves, at f. Eks. dette Ting tager Initiativ dertil, saa faa vi en anden Valg-